

ÎNCHEIERE

14 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă

Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iavorski Anatoli împotriva Întreprinderii de Stat “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016

c o n s t a t ă:

La 22 iulie 2015 Iavorski Anatoli a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 08.08.1984 a fost angajat în serviciu la ÎS “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți”, iar prin ordinul nr. 01-c din 03.01.2014 a fost transferat în funcția de mecanic la aceeași întreprindere.

Afirmă că, la 01 iulie 2015 pîrîtul i-a comunicat că este concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. j) și k) din Codul muncii și în acest sens i-a adus la cunoștință ordinul nr. 88-c. Ulterior, s-a adresat la Inspekția Muncii, iar la 20 iulie 2015 a primit răspuns la cererea sa în conținutul căruia au fost consemnate încălcările comise de angajator la concedierea sa.

Solicită anularea ordinului nr. 88-c din 01 iulie 2015, restabilirea în serviciu în calitate de mecanic la ÎS “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți” și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă reieșind din salariul mediu lunar, din ziua concedierii și pînă la momentul restabilirii în funcție.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 06 noiembrie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Iavorski Anatoli împotriva Întreprinderii de Stat “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă.

Prima instanță a reținut că, eliberarea din funcție a reclamantului în baza art. 86 alin. (1) lit. j) și k) din Codul muncii a fost îndeplinită în corespundere cu prevederile legale în virtutea unor probe concludente ce confirmă săvîrșirea unei sustrageri la locul de muncă, acțiuni care au servit ca temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016 s-a admis apelul declarat de

reprezentantul lui Iavorski Anatoli, avocatul Chiriac Stela, s-a casat hotărîrea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărîre prin care s-a admis acțiunea, s-a anulat ordinul nr. 88-C din 01.07.2015 privind concedierea lui Iavorski Anatoli din funcția de mecanic la ÎS “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți”, s-a restabilit Iavorski Anatoli în funcția de mecanic la ÎS “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți”, s-a încasat de la ÎS “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți” în beneficiul lui Iavorski Anatoli salariul neplătit pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă – 01.07.2015 – 15.03.2016, în sumă totală de 27252,64 de lei.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a notat că, ordinul de concediere a fost emis în lipsa unei consultări prealabile a organului sindical din unitate precum și în perioada aflării în concediu medical a reclamantului Iavorski Anatoli, respectiv la caz au fost încălcate dispozițiile art. 86 alin. (2) și art. 87 alin. (1) din Codul muncii.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016 s-a încasat din contul ÎS “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți” în beneficiul lui Iavorski Anatoli suma de 4000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La data de 10 mai 2016 ÎS “Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți” a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel eronat și neîntemeiat a apreciat probele și argumentele prezentate de Iavorski Anatoli, în particular certificatul de concediu medical.

Consideră că, instanța de apel nu a constatat și elucidat corespunzător circumstanțele pricinii.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că recursul a fost declarat în termen avînd în vedere faptul că, decizia instanței de apel a fost comunicată recurentului la 04.04.2016 (f.d. 138), iar cererea de recurs a fost depusă la 10.05.2016 (f.d. 142).

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel eronat și neîntemeiat a apreciat probele și argumentele prezentate de Iavorski Anatoli, în particular certificatul de concediu medical nu pot fi reținute deoarece în speță ilegalitatea ordinului de concediere a fost motivată prin raționamente concludente din perspectiva normelor imperative prevăzute la art. 86 alin. (2) și art. 87 alin. (1) din Codul muncii.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea de Stat "Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți" ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat "Întreprinderea pentru Sivicultură Bălți" se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru